

— Προβάλλεται συναφώς ότι για τη συμμετοχή στον διαγωνισμό ήταν απαραίτητη η κατοχή των προαπαιτούμενων όσον αφορά την τεχνική ικανότητα η οποία αναφέρεται στο σημείο II.2.3. το οποίο απαιτούσε, επί ποινή αποκλεισμού, το να έχουν οι διαγωνιζόμενοι κατασκευάσει απευθείας και πλήρως τουλάχιστον δύο σταθμούς συνδυασμένης παραγωγής θερμότητας και ηλεκτρισμού, ηλεκτρικής ισχύος τουλάχιστον 8 MW. Ο ανάδοχος θα έπρεπε να είχε αποκλειστεί διότι δεν διέθετε αυτά τα ελάχιστα προαπαιτούμενα που επέβαλλαν οι όροι του διαγωνισμού.

Δεύτερος λόγος, αντλούμενος από παράβαση του άρθρου 149 του κανονισμού 1268/2012, από παράβαση του άρθρου 113 του κανονισμού 966/2012 ⁽²⁾, από παράβαση της οδηγίας 2004/18/EK ⁽³⁾ (39η αιτιολογική σκέψη), καθώς και, εν προκειμένω, από κατάχρηση εξουσίας.

— Προβάλλεται συναφώς ότι η κατακύρωση και η ανάθεση της σύμβασης είναι παράνομες, διότι ο ανάδοχος δεν δικαιούτο να λάβει τη βαθμολογία που του δόθηκε, δεδομένου ότι η αξιολόγηση της τεχνικής προσφοράς, με βάση τα κριτήρια που καθόρισε η Επιτροπή, πρέπει απαραίτητως να στηρίζεται στην πραγματική απόδοση του σταθμού, και όχι στη μονομερή δήλωση του διαγωνιζόμενου. Κατά συνέπεια, υπήρξε παράβαση της διαφάνειας και της επί ίσοις όροις συμμετοχής στο διαγωνισμό.

Τρίτος λόγος, αντλούμενος από παράβαση του άρθρου 112 του κανονισμού 966/2012, από παραβίαση της αρχής του απορρήτου των προσφορών που προβλέπεται στο άρθρο 111 του κανονισμού 966/2012, από παράβαση των άρθρων 157 και 159 του κανονισμού 1268/2012, καθώς και, εν προκειμένω, από κατάχρηση εξουσίας.

— Προβάλλεται συναφώς ότι οι διαδικασίες του διαγωνισμού για την ανάθεση της σύμβασης διεξήχθησαν σε μία μόνο συνεδρίαση, όπου εξετάστηκαν μαζί τα διοικητικά έγγραφα που αφορούσαν την συμμετοχή στη διαδικασία του διαγωνισμού, η τεχνική προσφορά και η οικονομική προσφορά. Αυτός ο τρόπος λειτουργίας είναι αντίθετος προς την αρχή του απορρήτου των προσφορών και την αρχή του διαχωρισμού των προσφορών.

Τέταρτος λόγος, αντλούμενος από παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας, από παράβαση των άρθρων 15 και 298 της Συνθήκης, από παράβαση του άρθρου 102 του κανονισμού 966/2012, από παράβαση του άρθρου 6 της οδηγίας 2004/18/EK, καθώς και, εν προκειμένω, από κατάχρηση εξουσίας.

— Προβάλλεται συναφώς ότι, μετά την απόφαση περί απορρίψεως της υποβληθείσας προσφοράς, η Επιτροπή κοινοποίησε μόνο την κλίμακα των βαθμών που δόθηκαν και παρανόμως αρνήθηκε, στη συνέχεια, την πρόσβαση στα αιτηθέντα έγγραφα ακόμη και μετά την επιβεβαιωτική αίτηση που υποβλήθηκε από την προσφεύγουσα σύμφωνα με τα άρθρα 7 επ. του κανονισμού 1049/2001 ⁽⁴⁾.

Πέμπτος λόγος, αντλούμενος από παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας, από παράβαση των άρθρων 157 και 158 του κανονισμού 1268/2012, καθώς και, εν προκειμένω, από κατάχρηση εξουσίας.

— Προβάλλεται συναφώς ότι, κατά παράβαση του άρθρου 157 του κανονισμού 1268/2012, η παράλειψη χορηγήσεως αντιγράφου του πρακτικού αξιολόγησης και των οριστικών πράξεων κατακυρώσεως, εμπόδισε την προσφεύγουσα να λάβει πλήρως γνώση των προϋποθέσεων που διαλαμβάνονται στους προαναφερθέντες κανόνες.

⁽¹⁾ Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 1268/2012 της Επιτροπής, της 29ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους κανόνες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης (ΕΕ L 362, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου (ΕΕ L 298, σ. 1).

⁽³⁾ Οδηγία 2004/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ L 134, σ. 114).

⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ. 43).

Προσφυγή της 3ης Ιουνίου 2014 — Ιταλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-384/14)

(2014/C 235/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: B. Tidore, avvocato dello Stato, και G. Palmieri)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση C (2014) 2008 της Επιτροπής, της 4ης Απριλίου 2014, η οποία κοινοποιήθηκε στις 7 Απριλίου 2014, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη, και συγκεκριμένα από την Ιταλία, στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ).

Λόγοι ακύρωσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η Ιταλική Κυβέρνηση προβάλλει τρεις λόγους.

1. Πρώτος λόγος: Παραβίαση των κοινοτικών αρχών και ανεπαρκής διερεύνηση των στοιχείων.
  - Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται συναφώς ότι η Επιτροπή, με την προσβαλλόμενη απόφαση, προέβη σε δημοσιονομική διόρθωση με βάση ορισμένες πλημμέλειες που διαπιστώθηκαν σε έναν επιτόπιο έλεγχο, ο οποίος διεξήχθη μόνο στις Περιφέρειες του Λατίου και του Αββιτζζο. Η προσφεύγουσα αμφισβητεί τη δυνατότητα επέκτασης των πορισμάτων του ελέγχου αυτού πέραν των εν λόγω περιφερειών και την ορθότητα του καθορισμού του ύψους της διόρθωσης στο ποσοστό του 5 %, διότι η πραγματικότητα στις διάφορες ιταλικές περιφέρειες παρουσιάζει πολύ μεγάλες διαφορές και διότι, εν πάση περιπτώσει, εμπλεκόταν ένας μόνον οργανισμός πληρωμών (η AGEA).
2. Δεύτερος λόγος: Παράβαση των άρθρων 43 και 48 του κανονισμού 1782/2003 ⁽¹⁾.
  - Η Επιτροπή, με την απόφασή της, καταλογίζει στην Ιταλική Δημοκρατία εσφαλμένη εφαρμογή της ρύθμισης για τα ειδικά δικαιώματα, ισχυριζόμενη ότι η εφαρμογή αυτή ενείχε κινδύνους για το Ταμείο. Κατά την προσφεύγουσα, τα άρθρα 43 και 48 του κανονισμού 1782/2003 δεν προβλέπουν καμία ιδιαίτερη μέθοδο ανακατανομής των ειδικών δικαιωμάτων στις περιπτώσεις που εξέτασε η Επιτροπή, η δε μέθοδος που επέλεξε η Ιταλία όχι μόνο είναι σύμφωνη με την εν λόγω ρύθμιση, αλλά ούτε ενέχει, αυτή καθαυτή, ιδιαίτερους κινδύνους για το Ταμείο.
3. Τρίτος λόγος: Παραβίαση των γενικών αρχών που διέπουν τη δημοσιονομική διόρθωση και την τήρηση των κριτηρίων έγκρισης και ελλιπής αιτιολογία.
  - Η Επιτροπή, με την απόφασή της, προέβη σε διόρθωση σχετικά με τα λειτουργικά κενά που βαρύνουν την ARBEA, έναν οργανισμό πληρωμών του οποίου η έγκριση ανακλήθηκε με διοικητική πράξη της 12ης Μαΐου 2010 από τις 16 Οκτωβρίου 2010, οπότε οι αρμοδιότητες της ARBEA μεταβίβαστηκαν στην AGEA. Η προσφεύγουσα βάλλει αφενός κατά της μεθόδου της Επιτροπής, η οποία επέκτεινε τη διόρθωση που είχε ήδη γίνει για τις οικονομικές χρήσεις 2007-2009, ώστε να καλυφθεί και το 2010, θεωρώντας δεδομένο ότι εξακολουθούσαν να υπάρχουν οι κίνδυνοι τους οποίους είχε διαπιστώσει και εφαρμόζοντας το ίδιο ποσοστό, και αφετέρου κατά της εφαρμογής της διόρθωσης στο χρονικό διάστημα μεταξύ της ανάκλησης της έγκρισης και της ανάληψης των αρμοδιοτήτων από την AGEA.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1782/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 2019/93, (ΕΚ) αριθ. 1452/2001, (ΕΚ) αριθ. 1453/2001, (ΕΚ) αριθ. 1454/2001, (ΕΚ) αριθ. 1868/94, (ΕΚ) αριθ. 1251/1999, (ΕΚ) αριθ. 1254/1999, (ΕΚ) αριθ. 1673/2000, (ΕΟΚ) αριθ. 2358/71 και (ΕΚ) αριθ. 2529/2001 (ΕΕ L 270, σ. 1).

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Μαΐου 2014 — Seatech International κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-500/13) ⁽¹⁾

(2014/C 235/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του τέταρτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 377 της 21.12.2013.